

Az alapeljárás felei

Felperesek: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

említett hivatalos személynek rendelkezésére áll megtérítési kereset a hozzájárulásban részesülő társasággal szemben.

Alperesek: Paolo Speranza

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Corte suprema di cassazione — A tőkeemelés terhelő közvetett adókról szóló, 1969. július 17-i 69/335/EGK tanácsi irányelv (HL L 249., 25. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet 1. kötet 11. o.) 4. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmezése — Korlátolt felelősségű társaság részvénytársasággá alakulására vonatkozó közgyűlési határozat — A társasági tőke vonatkozó emelését sújtó adó — A tőkeemelés jegyző társaság és a közjegyző egyetemlegesség alapján való illetékfizetési kötelezettségét előíró nemzeti szabályozás.

Rendelkező rész

1. Az 1985. június 10-i 85/303/EGK tanácsi irányelvvel módosított, a tőkeemelés [helyesen: tőkefelhalmozást] terhelő közvetett adókról szóló, 1969. július 17-i 69/335/EGK tanácsi irányelv 4. cikke (1) bekezdésének c) pontját és 5. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes, hogy valamely tagállam a társaság tőkeemeléséről szóló okirat bejegyzését jelölje meg az illetékköteles esemény bekövetkezésének időpontjaként, feltéve hogy az illeték beszédese és a vagyoni hozzájárulásnak a kedvezményezett társaság részére történő tényleges juttatása közötti kapcsolat fennáll. Ha ugyanis az említett okirat létrejötte során a vagyoni hozzájárulás tényleges juttatása még nem történt meg, és nem biztos, hogy e juttatásra sor fog kerülni, az érintett tagállam mindaddig nem követelheti a tőkeilleték megfizetését, ameddig az említett hozzájárulás nem lett biztos. A tényleges érvényesülés elvét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely az adóügyekben eljáró bíróságok előtt a társaság által elhatározott tőkeemeléshez való tényleges vagyoni hozzájárulás elmaradásának bizonyítási módjait a bejegyzés semmisségét vagy megsemmisítését megállapító, jogerős polgári ítélet bemutatására korlátozza, aminek következtében a tőkeilletéket minden esetben meg kell fizetni, és csak ilyen polgári ítélet bemutatása alapján van lehetőség a visszatérítésre.
2. A 85/303 tanácsi irányelvvel módosított 69/335 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, hogy valamely tagállam a tőkeemelésről szóló okiratot szerkesztő, illetve azt átvevő hivatalos személy egyetemleges felelőségét írja elő, feltéve hogy az

(¹) HL C 82., 2009.4.4.

A Bíróság (negyedik tanács) 2010. július 1-jei ítélete (Sad Naj — Lengyel Köztársaság előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o. kontra Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(C-99/09. sz. ügy) (¹)

(Távközlési szolgáltatások — 2002/22/EK irányelv — A 30. cikk (2) bekezdése — Telefonszámok hordozhatósága — A nemzeti szabályozó hatóságok hatásköre — A fogyasztó által fizetendő díj — Visszatartó jelleg — A költségek figyelembevétele)

(2010/C 234/17)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Sąd Najwyższy

Az alapeljárás felei

Felperes: Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o.

Alperes: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Sąd Najwyższy — Az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Egyetemes szolgáltatási irányelv”) (HL L 108., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 367. o.) 30. cikke (2) bekezdésének értelmezése — Számhordozhatóság — A nemzeti szabályozó hatóság arra irányuló kötelezettsége hogy figyelembe vegye egy mobilhálózat üzemeltetőjénél az e szolgáltatás nyújtásával összefüggésben felmerülő költségeket, annak érdekében hogy az előfizetők által fizetendő díjak ne hassanak visszatartólag a számhordozhatóság lehetőségének igénybevétele során.

Rendelkező rész

Az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („egyetemes szolgáltatási irányelv”) 30. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a nemzeti szabályozó hatóság az előfizetők által az említett szolgáltatás igénybevételéért fizetendő díj visszatartó jellegének értékelése során köteles figyelembe venni a számhordozhatóság szolgáltatásának nyújtása miatt a mobilhálózatok üzemeltetői által viselt költségeket. A nemzeti szabályozó hatóságnak azonban fennmarad az a joga, hogy az üzemeltetők által kérhető ezen díj legmagasabb összegét az üzemeltetők által viselt költségeknél alacsonyabb szinten határozza meg, ha a kizárólag ezen költségek alapján kiszámított díj a felhasználókat visszatarthatja a számhordozhatóság lehetőségének igénybevételétől.

(¹) HL C 129., 2009.6.6.

A Bíróság (első tanács) 2010. július 1-jei ítélete (a Hof van beroep te Antwerpen (Belgium) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Gerhard Dijkman, Maria Dijkman-Lavaleije kontra Belgische Staat

(C-233/09. sz. ügy) (¹)

(Szolgáltatásnyújtás szabadsága — A tőke szabad mozgása — Közvetlen adók — A befektetés helye alapján történő eltérő bánásmód)

(2010/C 234/18)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hof van beroep te Antwerpen

Az alapeljárás felei

Felperesek: Gerhard Dijkman, Maria Dijkman-Lavaleije

Alperes: Belgische Staat

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Hof van beroep te Antwerpen (Belgium) — Jövedelemadóira vonatkozó nemzeti

szabályozás — A helyi pótadónak a jövedelemadó összege alapján történő kiszámítása — Forrásadó miatti mentesség — A befektetés vagy beruházás helye szerinti eltérő bánásmód — Az EK 56. cikk (1) bekezdésével való összeegyeztethetőség

Rendelkező rész

Az EK 56. cikkel ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely szerint az e tagállamban illetőséggel rendelkező azon adóalanyok, akik más tagállamban lévő befektetésekből származó kamatra vagy osztalékra tesznek szert, helyi pótadót kötelesek fizetni, amennyiben nem azt választják, hogy e tőkejövedelmeket az illetőségük szerinti tagállamban székhellyel rendelkező közvetítő fizesse ki nekik, miközben az illetőségük szerinti tagállamban lévő befektetésből származó ugyanilyen jellegű jövedelmeket — mivel azokból a kifizetéskor levonják a forrásadót — nem kell bevallani, és így nem kell utánuk helyi pótadót fizetni.

(¹) HL C 220., 2009.9.12.

A Bíróság (második tanács) 2010. július 8-i ítélete (a Landesarbeitsgericht Hamburg — Németország előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Susanne Bulicke kontra Deutsche Büro Service GmbH

(C-246/09. sz. ügy) (¹)

(2000/78/EK irányelv — 8. és 9. cikk — Az irányelvből eredő kötelezettségek betartására szolgáló nemzeti eljárás — Az igényérvényesítésre nyitva álló határidő — Az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elve — A korábbi védelmi szint csökkentésének tilalma)

(2010/C 234/19)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landesarbeitsgericht Hamburg — Németország

Az alapeljárás felei

Felperes: Susanne Bulicke

Alperes: Deutsche Büro Service GmbH